

medicinske Videnskabs Enkeltheder. Ved den administrative Virksomhed forstaaer jeg nemlig saa vel Sundhedskollegiets Virksomhed af egen Drift til at kontrollere samtlige de i Sundhedsplejens Tjeneste virksomme Personer i Landet, altsaa Læger og Værdemødre, som dets Virksomhed til at kontrollere Sygehuse og deslige Anstalter, og endelig — hvad der i praktisk Henseende har en meget stor Betydning — dets Medvirkning ved Lægeembeders Besættelse eller Spørgsmaal om nye Lægeembeders Oprettelse, Spørgsmaal om Apotekers Anlæggelse, Apotekerprivilegiets Bortgivelse o. desl. Til disse administrative Forretningers Afgørelse behøves der aabenbart ikke saa stor en Samling af Mænd som til de andre Sager, og det er ogsaa med Hensyn til disse sidste, man i Særdeleshed har følt, at det ældre Sundhedskollegium for saa vidt var mindre hensigtsmæssigt organiseret, som det bestod af dette store Antal Personer, hvoraf Følgen jo blev, at Cirkulationen mellem alle disse Medlemmer nødvendigvis maatte medtage lang Tid, noget, som blandt andet har givet Anledning til den Ulempe, at der undertiden hængaar meget lang Tid med ledige Embeders Besættelse. For saa vidt angaar disse administrative Forretninger, var der en Tid her i Landet, hvor man var mest tilbøjelig til at mene, at de burde henlægges under enkelte Mænd. Den Gang man i 1848 var gaaet over fra Kollegiesystemet til ministeriel Styrelse, sværmede man jo for at gennemføre dette Princip paa alle Gebeter. Man vilde af med Kollegierne og have enkelte Mænd i Stedet for. Idet man mente, at det samlede Ansvar paa en enkelt Haand garanterede mere i alle Retninger, end det mere delte Ansvar, som fremkom, naar Forretningerne bleve laatte i et Kollegiums Hænder. Smidertid have Anstuelserne i Lægestanden paa dette Punkt forandret sig betydelig, og flere af dem, som i sin Tid vare Indere af den Tanke at henlægge hele Virksomheden i en enkelt Mand's Hænder, have sluttet sig til den anden Opfattelse, og ved de Lægemøder, hvor der har været Tale om disse Ting, har der ogsaa vist sig et meget stort Flertal mod dette at henlægge hele Myndigheden til en enkelt Mand, idet man har ment, at Lægevæsenets og Lægestandens Interesser ikke vare tilstrækkelig betryggede, naar denne store Magt blev laagt i en enkelt Mand's Hænder. Derfor er Forslaget ikke baseret derpaa, at den hele Myndighed skal lægges i en enkelt Mand's Haand, men man har tænkt sig, at Kollegiet med Hensyn til den administrative Virksomhed vil komme til at bestaa af en

Formand og to Medlemmer, samt i farmaceutiske Sager af en Farmaceut, altsaa i almindelige Sager, der ikke særlig høre ind under Farmacien, af 3 Personer. Af disse skulde den ene fungere som Formand, og for hans Vedkommende er det Mening, at det skulde være hans egentlige Livsvirksomhed, saaledes at han ikke væsentlig skulde befatte sig med andet end det. Men deraf følger ogsaa, at han maa lønnes i Lighed med de højere administrative Embedsmænd. Man maa byde en saadan Løn, at man kan vente, at dygtige Læger ville opgive deres Virksomhed som Læge for at overtage det Embede. Det er Mening, at han saa skulde være Bestyrer af et Kontor ligesom alle de andre ministerielle Kontorer, som daglig ere aabne, og hvor Forretningerne hver Dag kunne gaa deres Gang. Men ved Siden heraf er det altsaa foreslaaet at sætte to andre Medlemmer af Kollegiet, for hvis Vedkommende man kan blive staaende ved et mindre Honorar, og som altsaa skulde træde til ved Afgørelsen af disse forskellige Sager. Det skal derved naas, at saadanne Spørgsmaal som f. Eks. Lægeembeders Besættelser eller Apothekers Oprettelse eller Apothekerbevillingers Bortgivelse og deslige ikke lægges i Haanden paa en enkelt Mand, men at der altsaa bliver 3, som komme til at medvirke ved dem. Det er en Selvfølge, at der til en saadan Institution, saaledes som det allerede nu er Tilfældet med Sundhedskollegiet, maa være underordnede Kontorbetjente eller Funktionærer ved Kontoret.

Hvad angaar den Virksomhed, som er tiltænkt dette overordnede Sundhedsraad, er det jo i det væsentlige den samme som Sundhedskollegiets; det skulde succedere det nuværende Sundhedskollegium og i det hele udføre det samme, som Sundhedskollegiet udfører, men man har naturligvis tænkt sig, at Virksomheden skulde blive mere kraftig og mere energisk, og navnlig at denne Formand for Sundhedsraadet skulde foretage hyppige Rejser omkring i Landet, hvad der jo selvfølgelig nu kun gaafte undtagelsesvis er Tilfældet med Sundhedskollegiet. I en enkelt Retning gaar Lovforslaget ud paa at lægge en større Myndighed i Sundhedsraadets Haand, end den, Sundhedskollegiet har, nemlig en Rettighed til efter Omstændighederne at fratage en Læge jus practicandi. Efter den nugældende Ret staaer dette Forhold saaledes, at Sundhedskollegiet vel foreløbig kan fratage en Læge jus practicandi, men i den gældende Lovgivning indeholdes der ikke noget om, hvad der saa videre skal ske. Der habes ingen Hjemmel til, at for